

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMĂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:

Dr. DIONISIU BENEĂ
 REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
 Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
 „Vom lăsa deopotrivă în lădanul parazitilor și în Românul necinstit și înstrăinat.”

Apăra sub conducerea unui Comitet.
 ABONAMENTUL PE UN AN:
 Pentru plugari și muncitori — Lei 160
 Pentru intelectuali — — — Lei 200
 Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

Forțele secrete ale jidovimei.

Cine nu s'a ocupat serios cu chestiunea jidovească, nu își poate da perfect seama de ce putere mare dispune jidovimea în ascuns. E o putere uriașă, care nu are alt scop decât acela de a distruge civilizația creștină actuală și a o înlocui cu o civilizație naturalistă fără credință în Dumnezeu având drept religie: știința și rațiunea. Cu alte cuvinte, e vorba de conflictul dintre ideile reprezentate de creștini, iar a doua de jidani.

În lupta pentru întronarea împărăției lor, jidanii se folosesc de anumite societăți secrete, numite loje francmasonice, care au în primul rând rolul de a prepara terenul în care pot să încolțească semințele răsvrătirii lor iudaice.

Adevăratul rost al lojelor francmasonice este cu totul altul decât acela pe care ele și-l arată în fața opiniei publice. Francmasonii spun, că societățile lor au caracter filantropic, de binefacere. Între membrii lor nu există diferență de clasă, religie sau naționalitate, toți sunt frați.

Dar adevărul este, că, în dosul acestor vagi formule de înfrățire, stau ideile iudaismului arătate mai sus.

Un lucru trebuie evidențiat, însă dela început. Ca armă principală de destrucție jidovimea și-a ales ideile. Cine credeți că a putut să inventeze declamatoricele idei de „libertate, egalitate și fraternitate” dacă nu jidovimea? Sub masca acestor idei să știe fiecare că nu se ascunde altceva decât gândul răsvrătitor al periculațiilor. Cu ajutorul lor au distrus jidanii în Franța puterea monarhică și au introdus republica și tot cu ajutorul lor vor distruge religia creștină, după ce vor fi corupt mai întâi clerul și prin clerul poporul.

Toate revoluțiile mari, care s'au făcut în decursul veacurilor, au fost puse la cale de forța secretă a jidovimei. Ideile revoluției franceze au fost discutate în lojele francmasonice cu câțiva ani înainte de 1789, precizându-se acolo și felul cum avea să decurgă evenimentele marelui revoluții. Societatea revoluționară a „carbonarilor” italiene era formată în majoritate de jidani. Garibaldi și Mazzini au fost stelele francmasoneriei italiene. Iar revoluțiile bolșevice din Ungaria și Rusia de după războiul mondial au fost cu absolută siguranță tot operă jidovească. După revoluția lui Bela Kuhn, guvernul

maghiar, făcând o descindere la lojele francmasonice, a aflat o serie de documente din care reieșea că această revoluție a fost preparată de francmasonerie. De aceea s'au și închis în Ungaria toate lojele francmasonice și s'a introdus „numerus clausus”.

Chiar războiul mondial a fost o operă a jidanilor și a masoneriei. Prințip, elevul de liceu care a ucis cu un glonț de revolver pe Franz Ferdinand a fost destul de inițiat în tainele oculte ale francmasoneriei. Azi toată lumea își dă seama, că cei mai mari profitori ai păcii dela Versailles au fost jidanii. Căderea câtorva monarhii și crearea Societății Națiunilor constituie pentru jidani o mare victorie. Dar deși toată lumea observă acest lucru, se lamentează stă nepăsătoare și nu se ridică pentru a afirma sus și tare că operele jidovești trebuie să i se pună odată capăt, până nu e târziu încă.

Noi stăm la postul de datorie și onoare fiind, călăuziți în luptă de deviza: Hristos, Regele, și Națiunea.

Aceste trei lucruri le opunem noi puterii ascunse a jidovimei. Vrem pe Hristos în loc de ateism, vrem monarhia în loc de republică și vrem să fim naționaliști, în loc de internaționaliști.

Cei ce vor să lupte, deci, pentru aceste 3 lucruri, să vină alături de noi, pentru că să culcăm hidra jidovească la pământ și să-i destrămăm opera, spre binele omenirii întregi și pentru biruința religiei lui Hristos.

Tiberiu Lupu

Rușine și batjocură

În vreme ce cetățenii își duc viața depe o zi pe alta, ba foarte mulți neavând nici strictul necesar pentru iarna din pragul ușei, grație dărilor mari și grele, câștigului scăzut, lipsei de lucru și de pâine, toate, — absolut toate, — opera partidelor politice ce au guvernat și guvernează încă țara, aceste partide ce trăiesc ca niște trântori răi pe spatele poporului credul și naiv, să n'trec în batjocorirea cetățenilor aranjând spectacole de circ politic ambulat pe punga poporului botezându-le, — potrivit cu câștigul maxim de înșelăciune, — când: „Adunări populare, când Congrese, când Intruniri, etc. etc.”

Astfel liberalii, în frunte cu vestitul fabricant de făgăduieli și francmason de Paie I. G. Duca, cutreeră țara din fonduri ce au cauzat simțitoare dureri pungenților cetățenilor, căci golul lăsat de liberali în averea Statului să cifrează la 18 miliarde de lei, chemând la adunările lor, pline cu ură, pismă și dușmănie neîmpăcată față de național țărăniști.

Că în fiecare sat se găsec câțiva bețivani gata a alerga zeci de kilometri până în capitala județului spre a asista la lătrarea politică a șefului contra șefului din alt partid, ca la lătrarea câinilor prin gard, pentru una sau două porții de rachie e de prisos a mai spune. Să știe însă că cei cuminți, nemai lăsându-se înșelați de vorbele mincinoase a agenților politici, pe care tot poporul îi plătește, stau liniștiți acasă așteptând cu deplind încredere venirea Cuziștilor ce nu numai că vor pune mâna în gâtul partidelor politice dându-le de părete, dar conducătorii, — trântor

torii principali și singurii vinovați de toate relele ce bântue asupra poporului, — vor fi dați spre judecare voinței poporului. Căci a fi partid politic numai pentruca prin mințirea și înșelarea poporului, votându-te, să ajungi la putere numai cu scopul de a te îmbogăți, furându-l și sărăcindu-l e cea din urmă rușine, și cea mai mare batjocură. Și amândouă cer pedepsirea fără nici un pic de milă.

Mai deunăzi partidul averescan, ținându-și congresul la București, a cheltuit aproape 5 milioane de lei pentru aducerea și retrimitearea la vatră a participanților. Că din toate colțurile țării s'au folosit de această ocazie foarte mulți aranjându-și necazurile la București nu trebuie să accentuăm, cum nu e nevoie nici de a spune că toată lumea știe că *bani sunt tot din punga poporului* și că averescanii cred că vor mai pune mâna odată pe putere când apoi poporul va trebui să restituie însuși aceste milioane. Decât aci să împune proverbul: „Socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din țarg”, — oricât de mult să roagă la icoane meșterul de „Șimi sau Fox-Trot”, întotdeauna gata pentru cea dintâi jidoavcă din mahalaua Bucureștilor, dl Trancu-Jași, — harmonistul și Treanca-Fleanca partidului.

Spuneți Dvoastră dacă această procedură, — zisă politică, — nu formează „Rușine și Batjocură”, ce deasemenea trebuiesc exemplar pedepsite?

Cum generalul Averescu, prin această manifestație urmărea o impresiona asupra Inaltei Regențe, ba poate și planuri ascunse sub firme înșelătoare menite a spune că dispune de oameni pentru e-

Clasele sociale și Partidele Politice.

(Continuare)

de: Romulus Damian

Partidele Politice

Înainte de a vorbi asupra structurii și compoziției partidelor noastre politice, se impune întrebarea firească: „1. Ce este un partid politic, și 2. Cum trebuie el să fie, național sau de clasă?”

La începutul lucrării am spus că sub cuvântul „partid politic” înțelegem o asociație liberă de cetățeni uniți, în primul rând, pe baze de interese sociale comune, și abia în al doilea prin ideile politice comune. Unirea aceasta este totdeauna condiționată de scopul final, de a i se da pe mână conducerea destinului țării. Întrucât ajungerea scopului arătat este condiționat de permanentă luptă, ce se dă pe baze de forțe sufletești, izvorul ideilor, care nefiind și neputând fi, comune, iar interesele subordonate a-

cestor necomune idei, e firesc și legitim să avem mai multe metode de luptă, concentrate în partidele politice: Deosebirea de idei și de interese din metodele de luptă, o constatăm din strategia și tactica lor, prin facerea analizei necesare.

Un partid politic ideal, al cărui membri sunt părtașii unui ideal politic pentru care sunt gata să se sacrifice și a cărui țintă este binele oștesc, va fi totdeauna mai inacceptabil decât marea masă și mai neagrabil unor grupuri intelectuale, decât partidul politic de vorbe. Afirmatiunea aceasta se bazează pe faptul elementar că în primul caz e mai lesne și mai comod a concepe fraze de cuvinte frumos spuse, dar în fond goale, decât a medita asupra scopului și înțelesului lor,

iar în al doilea mentalitatea și firea fiind mai accesibile pentru a culege, decât pentru a sămăna și munci. Argumentul acesta, combinat cu spiritul aspirațiilor dornicilor de a parveni, permite formarea *coteriei politice*, care apoi se înfățișează sub formă de grupare politică, cu program, — pe hârtie, — care demulte ori, nu lasă nimic de dorit, și pe care credulii și naivii îl acceptă imediat. Dacă pătrundem însă în fondul său, examinând minuțios sufletul programului, atunci abia ne dăm seama cât de sărac și cât de departe e de viața politică. Căci ce e viața politică?

„Ea nu este și nu poate fi altceva decât o latură, un aspect al vieții sociale. De obicei se crede că viața politică este opusul vieții sociale și invers. Nimic mai fals, pentru că viața politică se sprijină, totdeauna și în mod necesar, pe categoriile economice și sufletești ale unei societăți,

ventuala lor realizare, și cum național-tărăniștii au înțeles unde bate generalul, aceștia au aranjat și ei la rândul lor un spectacol de circ politic în toate capitalele de județ, și pentruca să întreață pe averescani au adus cu trenul cu autobuse și cu automobilele autorităților zeci de mii de oameni numai din județele învecinate cu Bucureștii și capitala județului Ilfov, după ce săptămâni de zile înainte jandarmii faimosului jidănit și franc-mason Alexandru Vaida au cutreerat toate satele silind cu baioneta și cu pușca pe oameni de a lua drumul Bucureștilor. Iată unde a ajuns popularitatea național-tărăniștilor numai după un an de zile de guvernare.

La această întrunire, *ce costă alte 5—6 milioane de lei din pungă cetățenilor*, cunoscutul papagal și clown politic, armeanul, Virgilică Madgearu și-a permis a se atinge și de lupta noastră sfântă, afirmând că noi căutând „dictatura” vom fi cei dintâi care ne vom bucura de măsurile dictatoriale pe care le preconisăm.

Crescut și obișnuit cu minciuna, adeseori prea vulgar profesată, paraia politică și lacheul marilor bancheri jidani din Londra, Paris și Berlin, ce răspunde la numele de Madgearu, — nume ce lesne se confundă cu Măgaru, — nu putea decât minți și cu această ocazie. *Căci niciodată nu va putea fi vorbă ca noi să apărăm și să asigurăm averile, — fie ele ale oricui, — câștigat pe nedrept, cum nu poate fi vorbă nici de amenajări de persoane străine de neamul și țara noastră, cu a căror concurs material s'au îmbogățit toți zișii leădări ai partidelor politice, sărăcind țara și aducând poporul în deplorabila situație de azi.*

noi fiind nepătați, neobligați și mai presus prea încălziiți de necesitatea introducerii oricăror măsuri ce duc pe minciună și înșelătorii poporului la răsplată pe care o merită, nu ne lăsăm impresionată de frazele celor ce azi sblară pentruca mâine să scape de ceace să tem.

Non multa, sed multum! (Nu multe, dar mult!)

„Romulus Damian”

— fără care viața politică ar fi goală, — după cum categoriile economice și sufletești ale unei societăți, ce formează la un loc substratul vieții sociale, au totdeauna nevoie pentru a se menține și forma, de instituții politice și juridice, fără acest substrat ar rămâne suspendat și inform. Politică nu este altceva decât tocmai una din funcțiile organizatoare ale acestor categorii economice și sufletești. Tot ce este politic este social, și tot ce este social este politic.*

Din viața noastră zilnică învățăm că viața socială se prezintă cu foarte variate, multe și complexe, manifestări de interes, ce se atrag, se resping, se încrucișează ori se ciocnesc, potrivit cu spiritul de interes care le predomină. Ori acest spirit având nevoie de conducere, conducerea cere un program, iar acesta prinde organizația mijloacelor de luptă și de propagandă. Toate acestea trebuie să

*Partidul Politic pag. 6; de P. Gusti prof. univ. — București; Editura: Cultura Națională

— Din săptămână în săptămână. —

Credința.

Moș Necula părea că vede în jar, pe bătrâna lui, albă ca și dânsul, cu rânjet de blestem pe buze și cu cu fața vânăta, sbărcită. — Holba ochi de foc, până ce se perdea în întunericul tăciunilor, lăsând de undeva de sus, două brațe grele ca de plumb.

Ce-i drept, moș Necula fusese în tinerețe aspru cu Sevastița lui, căci deși mai tinăra decât dânsul, îmbătrânise mai devreme. Prea o bătea și prea o chinuia cu nopți nedormite, cu munci îndelungate pe ogoare și cu grija copiilor din leagăn.

N'a avut pentru biata-i Sevastița nici o milă. Beția făcuse din dânsul un animal. Când venea seara acasă, înloc de cuvinte bune, aducea injurături și pumni iar Sevastița răbda, de dragul celor trei feciori.

Intr-o seară, Necula veni acasă, nici beat, nici treaz, dar mănios peste măsură. Cineva, din prietenii chefului, li șterpelișe banii de pe boli, ce-i vându-se la târg și toate căutările rămăseră zadarnice.

Intră sberând pe ușă, căutând cu ochii aprinși pe Sevastița de par'că dânsa, ar fi fost vinovată.

— Mi-au furat banii!

— De ce n'ai avut grijă Necula! Atât fu de ajuns să zică Sevastița și mânia se deslanțuși în lovituri puternice, ce-o trânti la pământ și din capul spart năvăli sânge.

Ion, feciorul cel mare, văzând cruzimea tatălui, sări ars, înclătându-i mâinile, aruncându-i ciomagul și c'o smucitură îl asvârli dincolo de ușă.

— Ai omorât-o tată!

Necula, ca trezit din vis urât, se cutremură de groaza morței și începu să plângă.

De sculat, Sevastița s'a sculat dar na mai dus-o mult. Înălbise, se gârbovisă, de când muri numai era decât o arătare. Au înmormântat-o, după cum se cuvine în margina cimitirului, pe o zi de iarnă.

le dea partidul politic, în numele cetățenilor care i-au acordat „creditul necesar”, și de care cetățenii pot dispune oricând. Dacă însă cetățenii rămân indiferenți, fie din motiv de lașitate, fie din cauză de comoditate, fie de frică de răspundere, fie din nehotărârea și neunirea lor, atunci pierd dreptul de plângere față de mandatarul lor. Prin urmare, de atitudine cetățenilor depinde totdeauna soarta partidului politic. Dar avem noi oare cultura și educația politică destul de formată spre a putea înțelege acest fapt, atât de simplu? Din faptul că la noi răsar partide politice „peste noapte”, reese că nu. Spre a fi complet, învocat drept martor, din multele argumente, pe unul singur ca cel mai edificator. Se știe că adevărul nu place, supără, pătrunde greu, ba chiar vulnerează, pecând minciuna, îmbrăcată cu cuvinte măgulitoare și frumos spuse, cucerește imediat. Profesionistul politic abuzează cu toate armele, dintre care cea mai sigură e elocvența

. Și iată acum se impliniseră zece ani, de când Sevastița doarme somnul de vecl și de când Necula își poartă bătrânețele și păcatele.

Afară se auziau pași. Scârțla zăpada. Semnul gerului. — Eși din casă vезure! strigă Ioan, căsnindu-se să facă parte în zăpădă, ca să poată intra carul cu bol. — Iar doarme, se necăji Sanda, nevasta lui Ion și blestemă în gând, ca să n'o audă.

Moș Necula eși gârbovit din casă, dând binețe.

— Ce Dumnezeu, nici parte nu făcuși!

— E greu dragul tatei!

— Greu la dracu și în rânjitul Sandei, văzu blestemul. Luă lopata și râsuflând greu, tăie felie cu felie din zăpada moale și rece. După ce făcu loc carului, bătrânul Necula rămase singur, vrând par'că să-și croiască o cărarușă, pe unde să nu se mai întoarcă.

— Mă duc la Sevastița, să mă rog... să mă scape de chinul vieții și eși pe poartă, îndreptându se spre cimitir.

O știu, a fost bună și ertătoare... Și Isus a ertat tâlharul de pe cruce...

Crucea dela căpătâiul Sevastiței îi primi și dânsa gârbovită de vremuri.

Începu ruga. De pe buzele lui, cuvintele se ridicau încet, calde și tremurânde. Privirile ațintite asupra crucei, zări într'un târziu para focului din vatră și chipul zamferei de astă dată dată, zambitor și dulce.

Tremură cuprins de teamă, simnți mângăeri și căzu în nesimțire.

Înghetă c'un surâs pe buze, Măinile anină crucea de par'că a vrut s'o îmbrățișeze și privirele se stinseră în albul zăpezei, ca să nu mai vadă în vatră, ticăloșia unei vieți.

Sevastița îl ertase.

Gh. Atanasiu.

Film.

Din ale lui Don José

Trenul intră în gară suflând greu, ca înotătorii din Canalul Mănecl, când o bagă pe mânăca de teamă că n'o s'ajungă la mal.

O droale de bărbați coboară încărcăci de bomboane, cozonaci, pepeni și nucl.

Un stol de siluete — nevăstuțe — subțirele, cu fuste mai scurte ca părul, cu ciorapi de mătase și cu ochii transparente ca foala de țigară, se răs-pândesc într'o clipă la toate scările și ferestrele vagoanelor.

Peroul răsună de exclamații fericite:

— Pulcă!

— Puule!

— Mânca-te-ar nelca!

— Ce nesuferit ești că nu mi-ai scris!. Ar trebui nici să nu te sărut!..

Reghina, — Rifca — sub ceasornicul stației, se uită în toate părțile: și când îl zărește pe Segălică, i s'aruncă de gât.

— Credeam că n'o să viu!

— Se putea?

— Nu știu de ce, dar aveam o presimțire rea.

— Lasă, c'o să fie bine... Ai trăsura?

— Am oprit o mașină... Are luminile mai mari; și cum nu e lună...

— Val, ce dor mi-era de tine! zice el, înfundându-se sub capota prăfuită.

— Dar miel!.. Par'că nici nu te-aș fi văzut Sâmbăta trecută... Mi se pare c'a trecut un an!.. Uite, îți zic de acuma la anu' nu mai viu la băi fără tine!.. Ea face gura punguliță și el o sărută năbădătos.

— Vrei să mănânci ceva? îl întreabă Reghina la hotel.

— Nu mi-e foame... Mi-e dor... Și e târziu... Ah! afacerile astea!.. Ce greu îmi vine să stau fără tine toată săptămâna!..

— Cui o zicii suspină ea. Dacă ai ști că nimic nu m'atrage aici!.. Nu pot să-mi iau gândul dela tine... Zlucă mă plictisesc, noaptea nu dorm... Nu vorbesc cu nimeni.. E un chin... Aștept Sâmbăta ca nu știu ce...

El o strânge cu foc și ea se lasă la pieptul lui.

Un sărut puternic țocăe, apoi altul, și altul, tot mai dese și mai răsunătoare.

Dar deodată se'nterup și ascultă.

Niște pumni violenți în perete.

Și un glas strigă necăjit din odaia de alături:

— Ce dracu e asta!.. Nu vă mai astâmpărați odată, ca să pot s'adorm și eu?... În toate serile, tot ala și tot ala!

bazate pe interesele generale a întregii Națiuni, viața lor în fond este efemeră, prin însăși faptul că trăiesc și se hrănesc din agitarea spiritelor, din ațâțarea claselor și deslanțuind ură și pizmă în chiar sânul partidului lor.

Date fiind aceste triste împrejurări sociale politice, se impune, ca o binefacere, ținerea lor la distanță de marele interes generale a Națiunii, altfel am vedea aceste interese mereu confundate, în lupte sterile, cu interesele trecătoare, a claselor și grupărilor noastre politice. Iată de ce în fața acestor condițiuni de vitalitatea națiunii, trebuie să rămână subordonate, noule partide politice, ideei și conștiinței naționale românești care le-a dat nașterea, iar nouă tuturor cea mai bogată comoară națională, întregrea neamului.

În fața acestui, cel mai sfânt fapt și cel mai simbolic, act național, închinându-ne cu smerenie, auzim glasul divin al Națiunii române, povă-

și cu toate împrejurările, de această ocaziune. Orationul improvizat cu arta de a se duce, de a se face plăcut, cu arta de a corupe, cu arta de a calomnia, minți și mistifică și cu arta de a intriga, pentruca apoi să terorizeze, iată doctorul ipnotizator al mulțimii; magnetul aruncat a prins, iar oratorul aplaudit este proclamat imediat șef, și om de Stat. Pe bazele aceste s'au născut și trăiesc la noi, noule partide politice de după război pentru întregrea neamului ca: „Partidul dlui general Alexandru Averescu, Blocul funcționarilor, Blocul muncitoresc și țărănesc și partidul dlui N. Iorga.” Cât despre partidul personal al dlui N. Lupu el își are sediul și origina în partidul național-liberal, lucru pe care îl dovedesc în capitolul: „Partidul țărănesc”. Cum toate aceste noule partide, inclusive gruparea politică de sub conducerea dlui Stere, Mihalache și V. Madgearu nu au idei politice proprii, ci idei împrumutate și transformate, nici compoziția și structura,

Viața Jidanului este chip și asemănare legii sale.

De prof. N. Popa.

Neamul Ales rămâne ales și strein de toate popoarele printre cari trăește și trece...

Înainte de-a trece la desvălirea situației de jaf și de jale, ce ne-a pricinuit neamului și țării noastre năvala Jidanilor peste noi, cred de cuvîntă a mă opri mai întâiu și a dovedi că teoria religioasă și talmudică a Jidanilor nu s' născociri și vorbe goale, căci se traduc în fapte. De-ar fi numai teorie, treacă meargă, dar faptele Jidanilor acoper în întregime litera. Legea lor e lege, care se ține. Dar să nu cercăm să scoatem ceva morală sau merit pe seama Neamului Ales din această ținare a legii sale, căci nu-i găsim nici un merit. Iudaismul par'că-i anume făcut spre întărirea și ridicarea tuturor slăbiciunilor firești ale omului. Iubirea de sine, trufia, mândria și egoismul cel mai sălbatic, sunt toate ridicate la cel mai înalt grad în legea Neamului ales. Însă aceasta nu este virtute: și nici nu-i greutate a se ținea pe sine mai pre sus decât pe alți și a și admite și dori chiar, ca toate bogățiile să fie ale sale. Aceste lucruri le plac Jidanilor și faptele lor toate, fără nici o deosebire servesc acest scop: *Toate bunurile pământului sunt pentru ei, toți oamenii, toate popoarele chiar, sunt pentru ei, ca să-i servească; toate sunt slugile Neamului Ales.*

Deschideți-Vă ochii, oameni buni, și citiți această lege din viața de toate zilele a Jidanilor. Nu se ține el ales dintre celelalte neamuri? Amestecă-se el cu noi? Nu ne privește el ca ceva ființe de dispreț: vite 'ncălate, dobitoace de tot felul și altele? Nu ne ia el drept ființe spurcate: primește el sa mănca, și să bea din mâncările și vasele noastre? Lui îi trebuie carne cușer, lapte cușer, beuturi cușer, de mâni curate și jidovești, nu spurcate și creștinești. Întră el în familia creștine? Se căsătorește el în familia creștine? Rar de tot, dar și atunci, nu din iubire și respect, ci din speculă, din cea mai mârșavă speculă. Căsătoria, ce întâmplător din adevărată iubire s'ar face, e urmărită și pedepsită cu moarte.

ținându-ne insistent a ne feri de adevăruri și orbiri, ascunse sub idei și interese răzlețe în spiritul unor clase sociale, care în zbuclumarea lor sufletească de frământări politice, uită că interesele claselor sociale sunt subordonate intereselor tuturor claselor sociale, a căror spirit este, și trebuie să fie emnamente pur național românesc.

Având mereu în vedere această datorință elementară de adevărați patrioți români, mintea sănătoasă ne spune că la noi cultura și educația politică fiind în facere, încă nu poate fi acceptat partidul de clasă — clasele noi sociale fiind ele însăși neomogene — ca singur de guvernământ real, ci numai ca de guvernământ de locotenentă, tocmai pentru a li se da posibilitatea a putea deveni de real guvernământ.

(Va urmă)

Ifig: Ce ai mă Șloim că ești așa bine dispus acum când se începe iarna?

Șloim: Zee depozite mari de omni el

Urmărirea încetează numai prin trecerea individului la Creștinism prin botez. În cazul acesta, însă, toți membrii familiei vor trebui să ispășească grozavul păcat și în viață, și după moarte. Punerea lor în mormânt se face cu fața în jos. Iată deci realitate de neam ales, al celui popor, care cu toateace de mil de ani, mișună câte unul, câte doi, printre atâtea popoare, speculându-le bunurile și căutând arginții, a reușit totdeauna să rămână ales și străin de popoarele printre care viețuiesc. Nu se asimilează. El de fapt, trăește și rămâne ales și străin de toate popoarele lumii. Disprețul față de noi, față de creștini, mândria și trufia lor e fără de margini și se explică pe deplin din legea și credința lor, ca fiind ei mai presus decât celelalte neamuri.

Să dovedesc acum și vânătoarea Jidanilor după agoniseala tuturor bunurilor pământești?

E de prisos, căci vânătoarea aceasta o avem înaintea ochilor.

Ce caută Jidanul de pildă — singur-singurel — într'o comună curat românească, sau curat ungurească? Ne vrea binele? Ne vrea să ne servească cu tutun,

chibrituri și sare? Îi e teamă lui că creștinului n'a avea cine să-i aducă rachiul cu metilic și pânea cea de toate zilele? Din dragoste față de noi o face aceasta? Nu! De-ar face-o din dragoste, ar avea și el parte de dragoste. Banul cu care plătești, și se plătește. Pe Jidan nici un popor nu-l vede cu ochii buni. Pentru ce? Pentru că el merge ca strein și cu intenția de-a rămânea strein. El nu merge ca om la om. El merge în exploatare, după bani, după avere. Iar cel ce numai averea o caută, acela nu alege mijloacele. Îmi vine în minte târgul de oameni, prinderea Negrilor și vinderea lor în sclăvie. Se zice că plătia bine târgul acesta. Comerciantul de sclavi nu se 'ntreba dacă-i iubit, sau nu de Negrii, totuș se ducea între ei. Așa și Jidanul, nu-i pasă cum e primit și cum e văzut în comuna aceea de Români, sau de Unguri. Zică-i Ifig, zică-i Șloim, îndură ori-ce înjosire, și-i fericit când trage banul de speculă de pe pielea Creștinului. El pentru exploatare a venit. Exploatează totul. Speculează totul. Bani grei și nemuncați stoarce pe pe spina noastră a tuturor. Mijloacele lui sunt toate mijloacele posibile. Distruge totul și înlătură totul ce l-ar putea să-i stea în cale, în calea sa de îmbogățire. Pentru aceea nimic nu-i de mirare, dacă comerciantul creștin nu ține pas cu Jidanul, și Jidanul venit acum 20—30 de ani în sat cu o desagă de sdrențe, azi e proprietar peste sute de jugăre de loc și plâng pe urma lui atâția nenorociți de orfani, aruncați pe drumuri din casele lor, în urma alcoolizării și demoralizării părinților și vinderea a tot ce mai aveau. Legea Jidanilor e tradusă în fapt, deci, pe toată lînia. Vor urma mijloacele de exploatare.

Rugăm cetiți, răspândiți și abonați siarul adevărat național-creștin „Apararea Națională“!

Se zice:

Că după revizuirea invalizilor de război se va face și revizuirea îmbogățitorilor de război și de după război. Și ce bine ar fi să se întâmple una ca asta să le delat trântorii și speculanții de jidanii îmbogății peste noapte fără muncă cinstită și să dai la bieții invalizi muritori de foame, dintre cari unii primesc pe lună o penzle de șitți câți lei? treizeci (30)!!!

Mare rușine și batjocură la adresa nenorociților, cari au făcut România Mare lăsând pe câmpul de luptă mult sânge nevinovat și părți scumpe din trupurile lor.

Că în comuna Tileagd din Bihor s'a întâmplat că o fată crezută moartă cu numele Kovács Iuliana, care adică în 1925 fusese bolnavă în institutul obstetric din Oradea, și l'a părăsit sănătoasă, dar a fost înregistrată din greșală în locul altei bolnave, care a murit și despre moartea ei a fost încunoștințată și comuna natală Tileagd, s'a prezentat și a cerut actele necesare pentru căsătorie. Trîind ea din 1925 departe de comuna natală, pe unde a putut să și câștige pânea de toate zilele lumea întreagă o credea în adevăr moartă.

Mare a fost mirarea acum când s'a dovedit că trăește, deși comuna nu vrea să ia la cunoștință acest fapt; și apoi acum întrebarea este că oare cine a fost cea îngropată?? fiindcă o bolnavă de fapt a murit și a fost îngropată dar nu se știe cine! Ba zău, ca în povești!!!

Că cercetându-se scriptele dela Dir. generală a C. F. R. s'a constatat că voiajurile d-lui Sever Dan — fost ministru al sănătății publice vreme de un an de zile, cât a condus acest departament și din care nu demult a fost debarcat — au costat nu mai puțin decăt 15 milioane lei.

Și când te cugești că inspectii în interes de serviciu n'a prea făcut, — așa spun gurile rele — te întrebă mirat, ei bine atunci a făcut călătorii de plăcere pentru cari plătim noi 15 milioane?

Sărmanii de noi bieți contribuabili!!! Dar în schimb azi avem la conducerea celui departament în calitate de subsecretar de stat, pe Ilustrul profesor univ. Moldovan, care este omul chemat, omul de specialitate și care de sigur va ști să fie vrednic de postul înalt ce-l ocupă.

Că Duminecă la Orăștie, cu ocazia uneia desvălirii monumentului Regelui Ferdinand, la care au luat parte Familia Regală, înalții Regenți: principele Nicolae și Sărățeanu, dl Iuliu Maniu și alți foști și actuali miniștri; precum și o mulțime de ofițeri în frunte cu generalul Prezan și alți digoitari și intelectuali din întreagă țara, a plăcut mult modestul dar făcut M. S. Regelui Maria, de o țărăniță din Sebișel, care a constatat dintr'un coș cu nuclei acoperit cu flori.

Că lumea se tot miră și se țutură și nu-și poată da seama cum se face că se împuținară ministerele, și se micșoră numărul și totuși se înmulțiră ministrii. Da încă după anul nou când vom avea și cincii Directori regionali în rang de „miniștri.“ Am ajuns să fim în Europa țara care are mai mulți miniștri! Vezi așa-i unde se fac economii, unde se cruță! De altfel legea însăși prevede numai reducerea ministerelelor nu și a ministriilor, iar înmulțirea lor nu știu dacă o prevde ori ba.

Că parlamentul, pătruns de elementarul simț de datorință între împrejurările grele de azi când se face tot felul de economii (?) când se cruță (?) în tot locul unde numai se poate ca doară, doară se ușorează puțin dările cari prea ne apasă pe toți contribuabili cinstiți, a decis să abzică de o parte a remunerației, pe care o primesc dela stat, adică dela noi, fără să știe nici ei înșiși că pentru ce anume o primesc, fiindcă pentru pierdere de vreme nu-i sau cel puțin nu era obiceiul să încasezi zilnic mil de lei, să abzică amintesc în favorul orfanilor invalizilor și văduvelor de război.

Zău fără glumă? par'că nu ne vine a crede, căci ar fi un gest prea frumos, prea nobil din partea reprezentanților naționali!!!

Că arhiepiscopul Parisului ar fi dat ordin prin care Interzice precțiilor să se folosească la oraș de motociclete, a permis însă folosirea lor la țară.

Să folosești motocicleta nu este permis, dar oare să bei în birtul jidanului ca debedeli satului până te pes-treci se cuvine și-i permis?

Că cu ocazia unei percheziții domiciliare făcută în casa d-lui preot reformat Istvan Harsany din Sighet în 1925 s'a aflat și jurământul de credință către Ungaria pe care l'au depus îndată după război funcționarii maghiari și cari în 1919 au refuzat să depună jurământul de fidelitate, de credință — către Statul român.

Iată cuprinsul lui:

„Eu mă jur... pe unul Dumnezeu și pe tot ce am mai sfânt, că în viața mea întregă, cu toată știința, cu toată puterea voi lupta pentru Ungaria integrală și neclintită, pentru validarea genului maghiar, pentru întărirea culturii morale și economice a națiunii maghiare, pentru patria și pentru această idee, întotdeauna voi fi solidar cu cel de un sânge cu mine, cari luptă pentru acest scop fie în contra dușmanilor externi sau interni“.

„Mă supun necondiționat hotărîrilor uniunii noastre și îndrumărilor supra-pușilor mei. Pentru atingerea scopului meu nu mă voi însăpăimânta de nici un mijloc. Numele, organizația, scopul, mijloacele Uniunii și cine sunt membrii ei nu le voi divulga niciodată celor cari eu sunt competenți, precum și ordinesle și comunicatele primite dela ei. În caz că greșesc recunosc dreptul de a mă judeca Uniunea noastră de sânge și în cazul acela dacă ar hotărî chiar întreruperea vieții mele.

„Așa să-mi ajute Dumnezeu cum voi fi credincios jurământului meu, așa să am parte de blestem, rușine sau moarte dacă mă voi abate dela el“. „Amin!“.

Și totuși acestor funcționari, cari natural au fost și vor fi în întreaga lor viață dimpreună cu urmași lor dușmanii noștri neîmpăcați, le dă azi Statul român penzile de sute de milioane sau miliarde, în vreme ce funcționarii, văduvele, orfanii și invalizii de război se prăpădesc mor de frig și de foame! Dne!!!

Că puțin știu și simțesc că noi suntem o țară democratică. Apoi iată că v'o dovedesc și anume: *Jidanul Em. Socor* dela „Adivorul“ jldovesc, acel cosor sau socor — tot una-i — care a făcut parte din organizația comunistă din România, până în ziua când a fost condamnat la 5 ani muncă silnică pentru crimă împotriva siguranței statului și apoi înarmat cu acest titlu a fost numit director la „Adevărul“ și „Dumineața“, cu obligațiunea de a servi totdeauna cauza sovietelor rușesti sub masca „democrației“ și a „independenței“, a îndrăsnit să scrie mai zilele trecute în mardăria lui „Adevărul“ despre dl Stelian Popescu directorul celui mai bun și mai cetit ziar românesc, fostul ministru de justiție al României și unul dintre cei mai lumați bărbați ai neamului și Țării Românești următoarele: „Universul“ nu se astâmpără. Monitorul prostiei cotidiane, condus de Stelian Popescu, celebrul pește al Teodorei, etalează... o poveste idioată... Ticăloșia este evidentă.... Măgăria Stelianului însă nu poate fi scuțată și nici măcar explicată decât de josniciia unei sullet, care toată viața s'a bălăcit în noroi... etc. etc.

On. cetitori Vă asigur că dacă noi n'am fi — durere că suntem — o țară democratică un socor ca Cosorul Em., jidanul dela „presa independentă“, nu s'ar încumeta să-și bată joc de ceea ce noi avem atât de scump, de cinstea cinstiților noștri. Să nu uite însă cosorul socor că cuzistul Medrea i-a tras odată, nu de mult, o strașnică de bătae și că se mai găsește încă români și fie chiar „voinicii“, cari să răsbune orice batjocură adresată Țării noastre, neamului românesc și frunțașilor lui!

Rugăm achitați abonamentele!

Cine ești?

Io's pentru voi advocat
Din rău vă scot și vă bag!
Eu sunt al vostru ostaș,
Apăr țara de vrăjmași
Eu sunt jude dela sat
Legea lui Solomon fac
Și judec pe cei săracl
Eu sunt redactor la fol
Cetesc și scriu pentru voi!
Io's pentru voi deputat
Și mă sfădesc ne'ncetat!
Io's notar împărătesc
Averea v'o împătesc!
Eu sunt agentul de stat
Adun tot ce-ați câștigat!
Eu sunt boer și burlac
Mânc și beau nimic nu fac!
Eu sunt medic și cum pot
Vindec cu leac, sau preot!
Io's învățătorul vost,
Și dau minte la cel prost,
Io's preot și eu numai
Vă pot trimite în rai!
Sunt vigli și vă păzesc,
Din somn dacă mă trezesc!
Sunt comerciant ovreu
Cel al vostru-i și al meu!
Eu notar trăesc cu voi
La bine și la nevoi!
Io's plugar din greu muncesc
Pe toți vă țin vă plătesc!
Plugarii numai tot dau,
Totuș ei sunt, cari nu au!

Al Grozescu.

Din Ardeal.

Poporale.

(Din timpul războiului.)

Sus în vârful nucului
Cântă puilul cucului,
Mai în jos pe rămurele
Cântă două turturele
Iar în jos, pe la tulpină
Cânt'o pasere streină.
Și așa cântă de cu jele
Frunza, iarba toată plere.
Se oprește sfântul soare
Și ies maicile în cale.
Num'a mea nu mai ieșea
Să-mi asculte pasdrea
Cum mi-a cântat patima.
Maică, măicuța mea!
De te-o lovi dor de mine,
La drumuțul de-a lungu,
Orașele de-a rându,
Că pe mine mi-i afla
In fundul Italiei
La compania mândrei.
Sub o tulpină de brad
Acolo voi fi îngropat.
Unde Neamțul m'a pușcat
Măndre semne vei afla:
La picioare
Iarbă mare,
Pe la brâu
Holdă de grâu.
Din buzuță
Schinteluță
Din guriță
Tămăiță,
Din ochiș
Doi păuniș
Din sprincene
Două pene
Și din frunte
Iarbă verde
Și la gât
Pom înflorit
Că de grea moarte-am murit.
De plasa caștului.
De pușca împăratului:
Făr' de lumină de ceard,
Făr' de om din a mea țară,
Făr' de lumină de sdu
Făr' de om din satul meu.

INFORMAȚIUNI.

Studentii jidani din Krakovia au fost bine scârpinați de studenții creștini răsbunând în felul acesta pe un student creștin, pe care l'au fost bătut pe furis fiul lui Iuda.

Un jidovuj a fost transportat la spital fiind grav rănit. *Atâta pagubă!!*

În timpul ultim au început par'că pe întrecute construirea de aeroplane. Englezii și Americanii voesc cu orice preț să întrecă pe germani și să încerce transportarea călătorilor peste ocean cu avioanele și un cu zeppelin-nele nemților.

Astfel s'au construit deja atât în America cât și în Anglia avioane uriașe cari costă multe sute de milioane bucata și pot transporta afară de echipajul de 109 persoane și câte 500 pasageri.

Știința înaintează vorbă să fie, dar par'că peste ocean totuși este mai sigură trecerea cu vapoarele decât cu avioanele. Și apoi când va cădea câte un așa avion și se va cufunda în ocean atunci Dne! câtă pagubă în vieți și materiale!

Pentru societatea de binefacere „Caritatea” din Cluj au mai contribuit d-nii:

- 1) Emil Rozvan, student în drept, care a colectat suma de 360 Lei.
 - 2) Valeriu I. Perianu, secretar com. Ghioroc 100 Lei.
 - 3) Carol V. Wesmas, preot ref. Ghioroc 100 Lei.
 - 4) Din venitul net al petrecerii refoamate din 1 și 2 Ianie, din Ghioroc 100 Lei.
- Suma anterioară 3460 Lei.
Suma totală 4120 Lei.

Di C. Hamangiu consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție, român bun și cinstit, cu dragoste sinceră de neam, ducând o viață modestă, cumpătată, a economisit ce numai a putut din câștigul său, pe urma unei munci cinștite, și azi a dăruit Academiei Române pentru premii literare și artistice frumoasa sumă de 5 milioane lei.

Fapta strălucește și se laudă de sine cu deosebire în raport cu nenumăratele milioane ale lui Marghiloman, Constantinescu Porcu, Bratianu etc. din care Academia Română sau careva societate filantropică, de binefacere n'a văzut nici un ban.

Câtă deosebire între om și om, între inimă și inimă.

În săpt. trecută s'a ținut alegerea președintelui din Mexico.

Fiind doi candidați au avut loc nenumărate ciocniri, cu urmări foarte grave între aderenții candidaților.

Multe localuri au fost distruse, pe 100 oameni grav răniți și până acum 19 morți.

Iată ce se poate întâmpla la alegerea președinților de republici. Aviz republicanilor!!! fiindcă la noi în țară încoțesc și de aceștia.

În pădurea orașului, cu ocazia scoaterii din pământ a unor arbori, lângă rădăcina unuia dintre ei la o adâncime de abia o jumătate de metru s'a aflat un schelet al unei femei și unul al unui bărbat.

Se crede că este vorba de o crimă ordinară. Autoritățile cercetează și poate vor și afla... „pe dracu”.

S'a întâmplat, că un jidan, care venia cu trenul în spre București a căzut din tren și tipă și urlă „Dumnezeu” că Cuziștii s'au pus pe treabă dar tăce chitic nici nu amintește măcar că studenții din Budapesta îi îmblătesc cei din Viena îi stălesc iar cei din Berlin îi lasă lași în bătaie pe colegii (?) jidani așa că din cauza aceasta s'au și închis universitățile din Viena și Berlin.

Se pare se aproprie răfuiala ultimă generală!!

Preoțimea ortodoxă constituită în „Asociația clerului ort. din eparhia Sibului” a ținut congresul său la Petroșani în 12 a. l. c. Au fost de față o mulțime de protopopi și preoți din Ardeal și jud. Gorj în frunte cu P. S. S. Dr. Vasile Stan Rășnăreanu arhierul din Sibiu.

S'au discutat chestiuni de mare importanță națională-bisericească, accentuându-se rolul deosebit, ce l'a avut Biserica în viața și consolidarea neamului românesc, căci „biserica este o părticică din moștenirea noastră cerească adusă pe pământ de Mântuitorul Isus Hristos pentru desăvârșirea vieții și mântuirea noastră...”

Comitetul Central al Asociației Generale a Învățătorilor din România aduce la cunoștința membrilor săi că început și continuă cu stăruință o acțiune de convingere a factorilor hotărâtori dela conducerea statului ca prin bugetul viitor să se aducă situației materiale a învățătorilor, îmbunătățirea cerută și așteptată de atâta vreme.

Conducerea supremă a arătat și va arăta celor cari au puțința și datoria de a face dreptate și a salva școala că învățătorimea nu mai poate tolera să fie pusă pe picior de inferioritate, în privința salarizării chiar și față de jandarmi, că mizeriile materiale și morale, pe care le îndură în ucid sufletul tocmai în clipa când neamul românesc are mai multă nevoie de acel suflet și-l cere însuflețit și viteaz...

În adevăr situația d-lor învățători este foarte grea și conducătorii statului s'au bătut așa de puțin capul cu soartea adevăraților luminători ai satelor.

În contra lui Mussolini cel bătuș s'a încercat încă în Octombrie un atentat. S'au făcut cercetări imediate și după un lung interogatoriu s'a constatat că cel ce a tras două focuri de armă asupra automobilului în care se credea că este Mussolini a fost un ofițer de carabinieri. A doua zi ofițerul a și fost judecat la moarte și împușcat.

Acest atentat și execuția ofițerului au fost ținute până acum în cea mai mare tăină, dar acum au fost date în vileag de presa engleză.

O tinără femeie americană necunoscută a închiriat un avion și a rugat pe pilot să se ridice cu ea în slavă în timp ce pe neobservate s'a aruncat dela o înălțime de 1500 m. Curioasă sinucidere, dar cu rezultat bun.

Toată Italia a sărbătorit cu o deosebită solemnitate aniversarea nașterii Regelui, care a împlinit 60 de ani.

Un avion englez care face o tură prin Europa a fost forțat să aterizeze în apropiere de Vaslui din cauza cetei neobișnuit de dese.

Suco Ricard s'a numit englezul, care deși câștigase recordul mondial de foame, fiindcă a putut să rămăie în viață și după 65 zile, în care n'a mâncat absolut nimic, ș'a dat totuși sufletul într'un spital din Londra îmbolnăvindu-se de o boală internă.

Biroul „CONCORDAT” BUCUREȘTI 2,

— B-dul Basarab Nr. 48 —

Autorizat de Tribunal, execută conștiincios orice chestiune administrativă, comercială, financiară, etc. etc. etc. Mijlocește orice afacere în Capitală. Onor după tarit și învoială. Adăogași marcă de răspuns, la orice scrisoare. 1—15.

PRIMĂRIA comunei Dorobanți.

Nr. 1835/1929.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că cărașia comunală pe anul 1930 se va da în întreprindere în ziua de 28 Decembrie 1929 ora 9 a. m. prin licitație publică cu oferte închise în biroul notarial Dorobanți în conformitate cu art. 72 și următorii din Legea asupra contabilități publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul notarial din aceasta comună.

Dorobanți, la 15 Noembrie 1929.

Primăria comunală.

CINEMA „CENTRAL” Str. Rusu Șirianu.

Duminică 24 Noembrie și zilele următoare.

TRADARE

Puternică dramă sentimentală

În rolurile principale:

Lya de Putty și Lars Hanson

CINEMA „ELITE” Pădurița Orașului.

Duminică 24 Noembrie și zilele următoare.

Cei trei regi ai circului

În rolurile principale:

Evelin Holt, Warwick Ward și

Maria Forescu

MARCU BOTA
PRĂVĂLE DE GHEBE, PĂLĂRII ȘI
ARAD, BUL. REG. FERDINAND 27

Calocini, Șoșoni, Pălării și
Ghete Ieftine pentru dame
bărbați și copii, cu reducere de
5%, a prețurilor din galantare-
pentru d-nii: funcționari, cfrșiști
și învățători.

se află la

ROMÂNII
Comandați tot felul de mobile:
frumoase, solide și eftine numai dela

GHEORGHE BARNA
ATELIER DE TAMPLARIE
ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piața Catedralei Nr. 9
Liferează mobile în oricare
parte a țării!

Rugăm achitați abonamentele!

